

grund för beskattningen inom det län, som hvarje landsting representerar, och detta bör väl detsamma vara bäst i tillfälle att bedöma.

Då således en sådan förändring är särdeles ändamålsenlig samt föranleder till förenkling och besparing, får jag vördsamt föreslå den förändring i nu gällande Bevillningsförordning,

att pröfningskomitéernas åligganden i de samtliga länen, utom Stockholm och de städer, som icke tillhöra länens landstingsområden, måtte öfverflyttas på landstingen.

Derest Bevillnings-Utskottet, dit denna min motion torde remitteras, skulle godkänna mitt förslag, torde Utskottet föreslå de ändringar i Bevillningsförordningen, som af detsamma skulle blifva en följd; hvarjemte och då härigenom jemväl Kongl. förordningen om landsting i viss mån tarfvar förändring, Bevillnings-Utskottet, för sådant ändamål, torde böra sammanträda med Lag-Utskottet.

Stockholm den 28 Januari 1871.

J. G. Granlund.

N:o 136.

Af Herr Johan Jönsson från Christianstads län: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande utarbetande och framläggande af förslag till förändrade bestämmelser angående kronobrefbäringen.

Då det allt mer och mer börjar blifva svenska folkets valspråk, "jemnlikhet inför lagen", "jemnlikhet i beskattningsfrågor", då torde det vara på tiden tänka på att beskattningen må så mycket som möjligt är blifva rättvist fördelad bland hela svenska folket. Utaf de många onera, som äro mest ojemnt fördelade, är den så kallade kronobrefbäringen och som vidlåder blott en del af

jordbruksfastigheten, då deremot en stor del jordbruksfastighet, samt all annan fastighet och kapitalvärde äro derifrån befriade. Mig synes att staten borde öfvertaga detta onus, och ingen vore väl lämpligare att bestrida kronobrefföringen än just Kongl. Postverket, som uteslutande har all den öfriga brefbefordringen sig anförtrodd. Jag tror att, då årligen så många nya poststationer anläggas och kommunikationerna förbättras, och hvarje beställningsman numera har sina postbud, den till fots vandrande kronoposten skulle till en stor del kunna indragas och förenklas.

På grund af hvad jag har haft äran anföra vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen må till Kongl. Maj:t ingå med underdånig skrifvelse, att Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande och låta utarbета och för nästkommande Riksdag framlägga ett förslag om den ersättning, som för sådant fall må vara erforderlig, derest icke rättigheten för det hårdt tryckta jordbruket kan anses derifrån blifva befriadt utan ersättning.

Stockholm den 28 Jaauari 1871.

Johan Jönsson.

N:o 137.

Af Herr Johan Jönsson från Christianstads län: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med begäran om förklaring af Kongl. Brevet till Kongl. Kammar-kollegium den 17 September 1856, angående helgonskylden.

Under 1862 och 1865 samt 1869 årens riksdagar hafva motioner blifvit väckta, hvarigenom representationens uppmärksamhet blifvit fästad på det oriktiga förhållandet, som uppkommit till följe af Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 17 September 1856. Dock utan åsyftad verkan.

Då